

Min möhippa i ord

2008-07-28

Min
möhippa i ord

Så var det dags; kontrollfreaket Pia ska ut på oanade äventyr. En lördagsmorgon i maj sitter en intet ont anande tjej och äter frukost med sina älsklingar, Tommy och Melwin. Det är grått och regnigt ute men det bekommer inte mig. Tvärtom så är det bra för då blir det mer gjort i planering och förberedning inför bröllopet. Festprogrammet har ännu många luckor att fylla så det får bli en pysseldag.

Jag har förstås mina misstankar men jag märker inget på Tommy och har inte märkt något på mina vänner heller den gångna veckan. Klart att vi har spekulerat när det hela ska inträffa, för att slippa undan är väl inte någon tanke som har fallit oss in. Säger till Tommy –Ja tar dom inte oss båda idag, så tar de i alla fall Dig! För att brorsan ska bort nästa helg och jag tror inte att De är så otaktiska att De tar oss sista helgen innan bröllopet! Läger också till en liten påminnelse om det här med alkoholen. –Du tar det väl lugnt med spriten, vill helst inte att du kommer buren hem av Dina vänner i ett medvetenlöst skick.

Hinner knappt avsluta min mening då en motorcykel kommer glidande och stannar precis utanför vårt hus. Vem är ute den här tiden på lördag morgon och i detta ruskiga väder? Han går fram till dörren och ringer på. Den hjälmpydda killen säger bara åt mig att vi ska ut och åka en sväng. Jaha, då är det alltså dags då tänker jag och med ett skrik rycker min svägerska Marie och min väninna Acki upp dörren. Kontrollfreaket Pia har nu exakt fem minuter på sig att göra sig klar. Jag smiter in på toaletten, sätter i linser och drar på mig kläder. Tommy sliter tillsammans med Marie bland garderoberna för att packa en väska och jag uppmanas att inte lägga mig i. Kontrollfreaket Pia får på sig skinnställ och hjälm och dagen har bara börjat.

Pussar på Tommy och Melwin, vinkar till Acki och Marie. Tar plats på pallen bakom den okände killen, tar honom på låren och ropar glatt –Man passar väl på nu när man har chansen!

När vi glider förbi min storebrors hus så ser jag en folkmassa, men kan inte urskilja vilka de är. Tänker att det är nog strax Tommys tur att bli bortrövad också.

Vi åker mot Solumshamn och MC-killen stannar snart och frågar om jag fryser eller är rädd. Är varken det ena eller andra men som kontrollfreak så funderar man ju på vad som hända skall. Vi svänger in mot Kølva och Örsjön. Börjar ana att vi troligen färdas mot Vangsta, slutdestination HÄSTAR. Plötsligt svänger vi av mot Smitingens havsbad och jag tänker på packningen, slängde De inte ner baddräkten?? Inte en levande själ på parkeringen, phu, inget tidigt vårdopp alltså. Får ännu en gång frågan om jag är

rädd eller frusen och upprepar mitt svar. Nu drar MC-killen äntligen på lite grann och jag får känna på lite fart utmed Gånsviksvägen, eftersom hastigheten är ganska bra på denna sträcka så tänker jag att det blir nog ingen ridning heller. Men, vad passerade i ögonvrån??? Var det några glatt vinkande rosaklädda tjejer, eller såg jag fel. MC-killen reagerar även han, tvärnitar och vänder om.

Tar in på en avtagsväg som mycket riktigt leder till en hage och ett stall. Där står de på led och jag kramar en efter en. Dom är många, femton stycken och otroligt SNYGGGA! Samtliga är klädda i rosa T-shirts med trycket PIA's MÖHIPPA. Rosita, mycket kunnig och duktig ryttare presenterar mig för min nya vän Ceasar, en hingst på 800 kilo. Vi bekantar oss och jag får en passande outfit för ridning. Har respekt för hästar och litar på Rosita och tänker på att jag inte får göra mina vänner besvikna, så med hjälp av en hög brunn så når jag att sitta upp i sadeln. Efter en angenäm ritt så får jag ta hand om Ceasar en liten stund. Vi säger hej då och jag får nu byta om till nästa käcka utstyrsel.

Blir ekiperad i en vit overall, ett färgglatt förkläde modell påskkärring och en enormt vacker krona gjord av en konservburk. I den hänger små kakformar och annat glitter och baktill så är en slöja fäst med spetsgardinskänsla. Blir utrustad med en McDonald's-mugg med läskande innehåll och får snällt sitta upp på en läcker packcykel. I ett ringlande tåg med tutande och plingande väninnor efter mig på ledarcykeln så trampar vi mot stadens centrum, med en och annan vätskekontroll på vägen. Det duggar friskt men humöret är på topp, jag sveper den väl tilltagna slöjan om mig som ett litet tält och smuttar på vinet.

När vi glider in på stadens torg får jag se mina kära föräldrar, de har fullt sjå med att montera upp ett gammaldags varustånd. Texten &KÖP BRUDENS BILLIGA BULLAR& är det första jag ser att läsa på en av skyltarna. Som den bagardotter man är har man fått uppdraget att sälja skorpkanter och gårdagens bröd. Jag går ut hårt och ingen slipper förbi mitt stånd utan att göra ett brödköp som ska gynna brudens middagskonto.

Plötsligt blir jag uppmanad att stänga min torgförsäljning för en stund. När jag äntligen fått lite tryck i affärerna så blir det en liten cykeltur över torget för att besöka min blivande man Tommy. Min älskling står i den andra änden av torget i en postbur och kränger korv tillagade på engångsgrillar. Jag återvänder till mina bullar och får snart stänga butiken då brödet är slut.

Lite lunchpaj som Marie lagat gör gott i magen och snart åker ögonbindeln på för fortsatt färd mot okända mål. Får mints smak i näsborrarna för att förvirra aromen. Kontrollfreaket Pia kan inte släppa på sinnena. Jag listar snart ut att vi befinner oss i simhallen. Men vad är det som jag får dra på mig? Är det en våtdräkt? Ska jag livrädda eller åka vattenskidor. Nej, vi håller oss inomhus och vi tar hissen nedåt, okej jag befinner mig i min

rätt så hemvana miljö, här har jag svettats många timmar. Undrar bara vilka som jag ska leda spinningpasset för, kan det vara svenssexegänget kanske?

Ögonbindeln åker av. Iklädd en avlagd slalomåkarträkt ägd av Anja Persson står jag öga mot öga med Neta Nordin, en mångårig instruktör på Simhallen. Skrattsalva och kramkalas utbryter. Cyklarna står uppställda i en halvcirkel och mina väninnor sitter klara för ett spinningpass. Jag som trodde att jag äntligen skulle få äntra podiet dagen till ära, får snällt placera mig i halvcirkeln med de andra. Uppvärmning börjar och med Asti Cinzano i flaskan och den täta slalomdräkten så blossar snart kinderna röda. Efter bra stund så tonar musiken ut och nu…..är det min tur att leda!!!

Neta har kombinerat en härlig skiva med typiska Pia-låtar. Det hela inleds med Byn´s enda blondin och sedan följer klassiska kak- och baka-låtar blandat med salsarytmer. Jag får nu en chans att försöka knäcka mina väninnor, det visar sig att det inte blir ett så lätt uppdrag men det är glada miner bland mina motionärer. Allt avslutas med den så pampiga brudmarschen och då börjar tårarna rinna sentimentalt nedför den vikarierande spinningledarens kinder. Jättekul att prova på ledarrollen men det är inte alls någon lätt position! Efter dusch så piffar tjejerna till mig med en svart och grön klänning av äldre årgång och krona och ögonbindel åker på igen.

Denna gång när ögonbindeln avlägsnas står jag öga mot med Torkel Selin, god granne och skivstudioägare med andliga sånger som specialitet. Väl i skivstudion får jag rocka loss till Carolas & Tommy tycker om mig”. Klarar det på ett försök och tror att jag har skivkontrakt som i en liten ask. Faktum är att inspelningen inte alls lät så fantastiskt och tonsäkert när det blev offentliggjort i högtalarna på bröllopet, så jag har lagt turnéplanerna på hyllan!

I en lokal på Skeppsbron har nu gänget dukat upp mysigt med ljus, servetter, glas och snacks. Allt går naturligtvis i rosa och jag bjuds på drinkar i samma kulör. Tjejerna ställer frågor om Tommy som jag ska besvara, jag får utföra ett förbryllande svårt brödtest och allt avslutas med en proffsig vin- och chokladprovning med Marianne från systembolaget.

På Hamnkrogen väntar trerätters, vin, tequila (som egentligen inte var avsedd för mig) och kaffedrinkar. Vi sjunger och stämningen är på topp. Klockan närmar sig tolv och alla har nu varit igång i ett femtontal timmar. Vissa tackar för sig men några av oss känner för att dansa loss så vi fortsätter till restaurang Apotequet. Efter ett par timmars vilt dansande så blir det blivande brudparet eskorterade i taxi hem. Trötta, glada och med många upplevelser att smälta. Trots min förmåga att alltid vilja ha järnkoll så har jag med spänning tagit varje uppgift med stor entusiasm och kontrollfreaket Pia är nog rätt lättad. I efterhand så har samtliga beklagat sig över det dåliga vädret vi hade oturen att få denna dag, men jag måste säga att jag inte en endaste gång tänkte på detta. Vad gör väl lite regn när man får uppleva en rad så roliga händelser med så många

goda väninnor. Alla gav verkligen sitt yttersta!

Vilken välplanerad och underbar dag! Vilken enorm
uppslutning! Vilka VÄNNER!!!

Mitt varma och innerliga tack till Er som deltog:

ACKI, ELIN, NETA, EVA, MARIE, ÅSA, KICKI, CILLA,
ANNELI G,

SOMA, MAGGAN, SUSSIE, MARGARETA, ANNELI N & BIRGITTA

Tack även till Er som åtog Er olika uppdrag
i samband med min möhippa:

MC-KILLEN, ROSITA & CEASAR, BRÖDKUNDER, NETA,
TORHEL & MARIANNE